СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XL. Ч. 240. Джерзи Сити, Н. Дж., пятниця, 14 жовтня 1932. VOL. XL. No. 240. Jersey City, N. J., Friday, October 14, 1932. THREE CENTS.

ЗААРЕШТОВАНО 1,200 МАЙНЕРІВ В ІЛИНОЙС

ТЕЙЛОРВІЛ (Ілинойс). — Народня ґвардія арештувала яких 1,200 страйкуючих майнерів, котрі зійшлися відсвяткувати майнерську масакру з 1898 року, відому під іменем „Вірден Майн масакр". Більшість з них випущено негайно, як тільки обіцяли покинути місто.

Пізніше вживано ґазових бомб, щоби розігнати жінок і чоловіків, які зійшлися над гробом одного з жертв масакри.

Тисячі майнерів намагалися дістатись до міста, враз із жінками і дітьми, щоби взяти участь у жалібнім святі. Та патролюючі 4 компанії народньої ґвардії не пускали їх до міста.

Перед полуднем арештовано ще 600 осіб, які зібралися на збори. Жінки і діти арештованих відбули демонстрацію перед судом, де тимчасово держано арештованих, домагаючися їх звільнення.

КАНАДА ВІДГОРОДЖУЄТЬСЯ ВІД АМЕРИКИ.

ОТАВА. — Нова канадійська тарифа так уложена, що улекшує Канаді торговлю з Великою Британією, а утрудняє зі Злученими Державами. Ті останні матимуть через те втрати на грубі міліони долярів. Премієр Бенет, заповідаючи, що нова тарифа входить у життя, підкреслив, що тарифа Голі-Смута замкнула американський ринок для канадійських хліборобських продуктів.

ГУВЕР ОСТЕРІГАЄ ПЕРЕД ФАЛЬШИВИМИ ПРОРОКАМИ.

ВАШИНГТОН. — Президент Гувер виголосив промову до адвокатів, зібраних на конвенції „Амерікен Бар Асосіейшен", взиваючи їх до оборони американської форми правління. Він підніс, що це адвокатам треба доложити старань, щоби між народом, занепокоєним довгою депресією, не ширилося баламутство, та щоби він не слухав ріжних радикальних крикунів, які є нічим іншим, а тільки фальшивими пророками.

ДОБАЧУЮТЬ ПОЛІПШЕННЯ.

ВАШИНГТОН. — Департамент торговлі подає, що віднісся до 200 торговельних спілок і палат з запитами щодо того, як є з бизнесами. Тільки 8 відповідей подали, що не видно поліпшення, а 140 спілок ствердили, що бизнес поправився, навіть значно, в порівнанню з тим, як було літом.

ВЧАСНИЙ СНІГ.

НЮ ЙОРК. — Нагло позимніло, бо температура спала до 43 степенів і почав падати перший сніг, але не довго.

ПРИЗНАЛИСЯ ДО ВИКРАДЕННЯ ДИТИНИ.

НЮ ЙОРК. — Ален Огуст і Джордж Клерк, що були в асекураційнім бизнесі, признилися, що це вони викрали 8-літнього Джана Артура Росела, сина багатого брокера. Казали, що зробили те, бо були в фінансових клопотах. А викравши, налякалися пошукувань поліції й звернули родичам дитину.

РЕПУБЛИКАНЦІ ВДОВОЛЕНІ З ПРОМОВИ КУЛИДЖА.

НЮ ЙОРК. — Републиканці є тої думки, що промова Кулиджа знайшла добрий відгомін у краю і доконче хочуть наклонити бувшого президента, щоби він виголосив ще одну промову на Вестах. Деякі з републиканських часописів пояснюють промову Кулиджа в той спосіб, що Гувер провалиться тепер при виборах, а буде вибраний Рузвелт, а по Рузвелті знову прийде Кулидж.

КАКС НЕ МАЄ ГРОШЕЙ НА ВИБОРИ.

ПІТСБУРҐ. — о. Джеймс Р. Какс, президентський кандидат партії безробітних, заявив репортерам, щоби подали правду і написали в часописах, що він не має грошей і не має за що вести виборчу кампанію. Але він всетаки кандидує.

ПОКИНУТЬ НІКАРАҐВУ.

ВАШИНГТОН. — Робляться приготування, щоби в лютім наступного року забрати з Нікараґви останніх 700 американських маринарів.

ХВАЛИТЬ МУРИНІВ.

НЮ ЙОРК. — Протестантсько-епископальний епископ, Вилієм Менінг, заявив, що Мурини є в його дієцезії найбільш роботячими і повними самопосвяти людьми, які ще найбільше дбають за церкву.

БУДУТЬ ПОСТИТИ І МОЛИТИСЯ ЧЕРЕЗ ПРОГИБІЦІЮ.

НЮ ЙОРК. — Сухі занепокоєнні заявами Гарнера й інших, що матимемо під весну пиво в Америці. Супроти того розпочинають нову кампанію в обороні прогибіції. Зачнуть її формально в неділю, 6 листопада, постом і молитвами.

ЛІКАРІ ШОФЕРАМИ.

БРУКЛИН (Ню Йорк). — 20 дипльомованих лікарів займаються шоферством і асекурацією, бо не можуть вижити з лікарської практики.

ДВОХ УЧЕНИКІВ ЗАСУДИЛИ ЗА ШПІОНАЖ.

У Вильні закінчилася розправа двох учеників ковенської гімназії, Юхневича та Шолковського, обвинувачених, що працювали для литовського розвідочного відділу. Працювали на терені Польщі, збираючи вістки про оборону краю. Суд засудив Юхневича на 3 роки, а Шолковського на 2 роки тюрми, а рівночасно наказав, що вони мають бути під поліційним наглядом 5 літ.

ВЖЕ ФАЛЬШУЮТЬ 10-ЗОЛОТІВКИ.

Ледви кілька днів минуло від появи нових срібних 10-золотівок, а вже варшавська поліція викрила шайку фальшівників тих монет. Поліція сконфіскувала машини та чимало фальсифікатів.

МОЛОДИЙ САМОВБИВНИК.

Ученик 4-кляси гімназії в Станиславові, Антін Козловський, вийшов із дому й оставив листа, в якім написав, що відбирає собі життя. Він пішов над ріку Бистрицю, вистрілив до себе з револьвера та скочив у воду. Труп знайшли щойно після довших розшуків. Причиною самогубства був лихий вислід іспиту.

АРЕШТУВАЛИ САМОЗВАНЧОГО ЕПИСКОПА.

„Газета Польська" повідомляє, що на головнім двірці у Варшаві арештували якогось Гуревича, котрий каже, що є епископом народнього костела. Тому кілька місяців приїхав Гуревич із Чехословаччини. Підчас побуту у Варшаві допустився якихсь грошевих мальверзацій. Підчас ревізії знайшли в нього між іншим епископські ризи. Арештований твердить, що приїхав до Польщі із спеціяльною релігійною місією.

РОЗКОПКИ З РИМСЬКИХ ЧАСІВ.

Здовж римських гробів біля Сентендре (Мадярщина) викопали цікаві предмети щоденного вжитку старинних Римлян. Між іншим знайшли в деревляній скриночці тоалетову губку. При розсліджуванні показалося, що губка вкрита пудром, якого складники вдалося устійнити. Найцікавішою знахідкою є римські водноповітряні органи, що належали до військової орхестри табору твердині в Аквінкумі.

ДО ЧОГО ЗДІБНА ПРОШАЧКА.

Тому два роки одній селянці зі Скільщини пропала на відпусті в Кохавині донечка. Цього року та сама селянка була знову на відпусті в Гошові і пізнала свою дитину з випаленими очима, з якою прошачкою. Можемо собі уявити радість матері. Нелюдську прошачку закували та відставили до вязниці в Болехові.

ПРИМХИ ПРИРОДИ.

У польськім селі Вилятові, могилянського повіту, подружній парі Ветжиковських уродився синок, що в обох очах має по два чоловічки (зінниці). Тепер він має пів року і бачить зовсім добре, але ті чоловічки роблять враження візітки, намальованої на очах.

СМЕРТНІ ПРИСУДИ ЗА „КРАДІЖ" ЗБІЖЖЯ.

Останні дні принесли нову серію смертних присудів у С. Р. С. Р. На Україні засудили 5 селян за „крадіж" збіжжя в рільних колективах. За крадіж на залізницях засудили на смерть одного чоловіка у Вороніжі, одного в Ростові над Доном. У місті Туркгун (середуща Азія) засудили кооперативного службовця за спекуляцію.

КАТАСТРОФА БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ЛІТАКА.

З Вильна повідомляють, що біля прикордонного села Чересин приключилася катастрофа большевицького військового літака, кермованого пільотом Кальмикиновом із Мінська. Апарат при надапні перевернувся, пільот зломив собі хребет. Літак цей летів до Литви, щоби литовській владі задемонструвати новий тип перегонової машини. Литва після переговорів із СРСР мала купити 12 таких літаків.

СКІЛЬКИ КОМУ ПОЗИЧИЛА ФРАНЦІЯ.

Після війни Франція позичила ріжним державам 13 міліярдів 277 міліонів франків, а саме Китай дістав 23 міл. у 1919 р., Мадярщина 64 міл. у 1922 р., Китай 44 міл. у 1923 р., Австрія 170 міл., Бельгія 400 міл., Румунія 875 міл., Німеччина у 1924 р. 325 міл. Австрія у 1925 р. 71 міл., Болгарія 45 міл., Австрія у 1926 р. 71 міл., Польща у 1927 р. дв. міліярди, Мадярщина 96 міл. Туреччина у 1928 р. 770 міл. Румунія у 1929 р. 640 міл. Болгарія 130 міл., Чіле 35 міл., Німеччина два і пів міліярда, Мадярщина 60 міл., Румунія у 1931 р. 575 міл., Югославія 675 міл., Англія 250 міл., Мадярщина 354 міл., Чехословаччина у 1932 р. 600 міл.

АВТОБУСОВА КАТАСТРОФА.

На шляху зі Львова до Перемишля за Мостисками перевернувся в рів автобус підприємства „Автоекспрес". Згинув автобусовий помічник Енгель і жінка шевця з Перемишля, Панцера. Шофер Секерський вискочив в останній хвилині, тому був лише легко ранений. Секерського арештували, бо подорожні зізнавали, що він передав керму авта Енглеви (який не мав права кермувати автом), щоб переспатися. Арештували теж власника автобуса, Хаїма Жупника. Кажуть теж, що причиною катастрофи був вибух у моторі.

КАВАРНЯ ДО СПАННЯ.

Нелегко знайдете на земській кулі каварню до спання. А як ви є у Берліні, а маєте спрагу й хочеться вам спати — йдете до каварні, що міститься в старому тінистому городі. Можете там рівночасно заспокоїти свою спрагу й виспатися. Вистарчить вам лише сказати: „Пане старший, прошу вас мене у третій збудити". А тоді кладетеся найвигідніше у лежак, випиваєте останні краплини кави, чи чаю, й починаєте тихо або трохи голосніше хропіти. Кельнери вас не збудять, бо ходять на гумових підошвах. А зближається ваша година, підходить до вас „пан старший" і тихенько, дискретно нашіптує вам: „пардон, пане, ви хотіли, щоб вас в третій..."

ВІСТИ З „ЧЕРВОНОГО РАЮ".

Як доносять з польсько-радянського пограниччя, в пограничних колективах вибух господарський бунт. З початком серпня в околицях Шепетівки, Звягеля і Старо-Константинова селяни не хотіли збирати збіжжя з піль, які належали колективам. Відмову мотивували тим, що від довшого часу не отримали належних їм порцій харчів і через те голодували. Справою, як звичайно, занялось ДПУ, вислало карні відділи, які своєрідними методами ліквідували цей „бунт". Внаслідок цеї „ліквідації" було 37 убитих і 73 ранених селян. Багато селян вислано на північ.

ТАЄМНИЧЕ ВБИВСТВО СЕЛЬРОБА.

В ночі з 1-го на 2-го вересня убито в селі Олешкові на зарінку коло Прута відомого лідера сельробів у Заболотові, Миколу Рогу. Вбито його вистрілом з кріса чи револьвера ззаду в голову, так, що куля вийшла устами. Вбитого знайшли рано люди, які туди переходили. При вбитому була карбітова ліхтарка, мішочок з кількома штуками риби і так звані „ости", якими беться в ночі рибу. Вбивників досі не знайдено і не можна ствердити причини вбивства.

На місці зараз явився староста повітовий, Візер, і комісар поліції зі Снятина, а в полудневих годинах переведено секцію тіла, яку перевели д-р Ейзенберг, лікар в Заболотові, та суддя Глубоцький.

Похорон убитого відбувся тогож дня на кладовищі в Олешкові, бо власти не дозволили перевести тіла і похоронити в Заболотові.

„САМООПОДАТКОВУЮТЬ".

В Росії оголошено розпорядок Ц. В. Комітету й Ради Н. Комісарів С. Р. С. Р. про самооподаткування сільського населення на льокальні господарські та культурні цілі. Вдійсності є це комунальний податок, якого досі село не знало. Хоч, на основі декрету, самооподаткування має бути добровільним актом, ухваленим найменше 1/3 громадян даної місцевости, то розпорядок подрібно визначує висоту пайок для поодиноких катеґорій населення, а також вичислює упривілейовані особи, які від самооподаткування є звільнені. І так: індивідуальний хазяїн платить більше від члена колективу, ремісник нeсколективізований більше від сколективізованого, а вже найбільші пайки мають платити „кулаки".

ОРИҐІНАЛЬНА ПОДОРОЖ.

Одну з італійських артисток запросила на гостинні виступи дирекція мюзік-голю в Констанці (Румунія). Артистка, що перебувала тоді в Єгипті, не мала грошей на подорож. З цього клопоту звірилася вона директорови корабельного товариства, який згодився переслати її до Констанци разом з її пакунками як „пересилку за зачетом". Коли корабель причалив до Констанци, директор мюзік-голу дістав таке повідомлення: „У нас є до відбору 16 посилок. Зміст: танцюристка без опакування, багаж, скриня та кіш; вага: танцюристка 51 кг., пакунки 198 кг." Рад не рад мусів директор мюзік-голу викупити цю оригінальну посилку.

ПОЛЬСЬКА ПОЛІЦІЯ СКОНФІСКУВАЛА УКРАЇНСЬКУ РЕВОЛЮЦІЙНУ ДРУКАРНЮ

ПОЛІЦІЯ ПЕРЕВЕЛА РЕВІЗІЇ В УКРАЇНЦІВ ПІСЛЯ НАПАДУ НА ВАРТОВОГО БІЛЯ АМУНІЦІЇ.

ЛЬВІВ (Західня Україна). — Сполошена нападом на вартового при амуніційному складі, польська поліція кинулася переводити труси в помешканнях Українців. В домі одного українського студента поліція знайшла друкований український революційно-пропаґандистичний матеріял, що друкувався за кордоном та в самім Львові.

Разом з тим поліція знайшла й українську революційну друкарню, в якій цей матеріял друкувався. Поліція каже, що вона цеї друкарні шукала вже кілька місяців, але не мала можливости її знайти. Тепер цілком припадково вона натрапила на друкарню. Треба сподіватися тепер нової хвилі польського поліційного терору проти Українців та масових арештів.

БЛИЖЧІ ВІДОМОСТИ ПРО АНГЛІЙСЬКУ ПЕТИЦІЮ В СПРАВІ АВТОНОМІЇ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ У ГАЛИЧИНІ.

ЛОНДОН (Англія). — З парляментарних кругів довідуємося, що ряд визначних Англійців, льордів і послів, внесли до Союза Націй петицію в справі надання автономії для українських земель у Польщі.

Петиція має заголовок: „Петиція до Союза Націй у справі української меншости в Польщі і в справі надання автономії для земель, знаних під назвою Східньої Галичини".

Петиція адресована до ґенерального секретаря Союза Націй у Женеві. Вона опирається на рішенях верзайського договору, підписаного 28 червня 1919 року Великою Британією, Францією, Італією, Японією і Злученими Державами з одної сторони, а Польщею з другої.

В петиції звертається увагу на те, що Східню Галичину віддано Польщі тільки з тим застереженням, що вона виповнить певні зобовязання. Польща тих зобовязань дотепер не виконала.

Далі говориться в петиції, що Східня Галичина не могла бути признаною Польщі на підставі „тринацятої Вилсонової точки", бо в тій точці сказано, що „повинна бути створена польська держава, яка має обнимати території, заселені виключно польським населенням".

Підчас складання договору бритійська делеґація дуже вперто обстоювала, щоб Українцям дати змогу висказати своє власне бажання.

Петиція наводить далі рішення Найвищої Ради, рішення Ради Амбасадорів і інші постанови, які відносяться до Східньої Галичини.

„Хоч уже минуло більше ніж девять літ від хвилі проголошення рішення Ради Амбасадорів, Східня Галичина досі не дістала автономії (Гом Рул). Польський уряд не виповнив жадного зі своїх зобовязань, до яких своїм підписом зобовязався, і на підставі яких Союзні і Заприязнені Держави згодилися були на включення Східньої Галичини в межі Польщі".

„Коли приняти, — пишеться далі в петиції — що рішення Ради Амбасадорів з 15 березня 1923 року не зобовязує Польщі до надання автономії для Українців, та в такому разі ціле юридичне положення Східньої Галичини стає проблематичним".

Підписані звертаються до Союза Націй з зазначенням, що на підставі договорів, підписаних повище наведеними державами, українській меншости в Галичині прислугує право розглядання справи автономії.

Петиція закінчується висновком, щоб українську справу передати на підставі артикулу 12 договору з 28 червня 1919 року перед Міжнародній Трибунал з цим запитом:

„Чи польський уряд виконав поручення, висказане в рішенню Ради Амбасадорів 15 березня 1923 року, які відносяться до справи надання автономного правління для земель, знаних під назвою Східньої Галичини?" — (Укрбюро, Лондон).

НІМЕЧЧИНА ПЕРЕД ЗМІНОЮ КОНСТИТУЦІЇ.

МІНХЕН (Німеччина). — Канцлер фон Папен виголосив воєвничу промову перед представниками баварських промисловців. Він отверто й рішучо нанадав на гітлерівців, а разом з тим заявив, що Німеччина тепер знаходиться на передодні зміни конституції.

Зміна має бути в напрямку збільшення авторитету уряду, який має правити державою, а не парлямент. Крім того буде встановлена в Німеччині дво-палатна система, щоби вища палата послів могла стримувати екстреми парляменту. Фон Папенови після промови влаштовано такі овації, яких ще не мав ніякий німецький канцлер.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 110 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіті і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.

Тел. „Свободи": Mongomery 5-0498. Тел. У. Н. Союза: Montgomery 5-1838.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

РАТУЮТЬ НАЦІЮ

Жиди відсвяткували щойно свій Новий Рік і „Судний День". Самі собою ті події для нас неважні, але важне те, що Жиди в ті свята говорили і над чим застановлялися, щоби задержати Жидів, а особливо молоде покоління, при своїм народі.

У першу чергу жидівські рабіни стверджують, що жидівська релігія перестала бути чинником, який обєднував жидівство, який був рішаючим у їхнім життю. І боліють над тим, бо кажуть, що коли Жид перестав ходити до синагоги і святкувати свої свята, то тимсамим перестав бути Жидом. І то тому, що він зрезигнував зі свого жидівства не з благородних, а з низьких мотивів, бо продав жидівство за миску сочевиці, за те, щоби, вирекшися жидівства, добитися кращого соціяльного становища, дістатись у вище американське товариство, хоча він того, хоч зрадив жидівство, звичайно таки не добивається.

Інші підносили, що Жид потребує юдаїзму, а не юдаїзм Жида. Бо з юдаїзму він черпає свої життєві сили, а, зірвавши з ним, він нидіє, як нидіє кождий, хто зриває з тим національним пнем, якого соками він виховався.

Ще інші відвертають Жидів від загумінковости і фанатизму. І кажуть, що не треба Жидам думати, що їх релігія одинока найліпша, а вони вибраним народом, бо добрих і чесних людей можна знайти в кождім народі й кожда релігія може виховати благородних людей. І не треба думати, що тільки жидівська віра й жидівські релігійні церемонії ведуть людину до спасення.

Говорили теж і за піст. Оправдували його. І твердили, що той, хто постить, доказує, що в ньому душа триюмфує над тілом. Піст це триюмф духа. Піст це свого роду терпіння, яке звертає нашу увагу на терпіння інших. Він указує нам на велику соціяльну несправедливість, через яку міліони терплять нужду, а це терпіння відчуває краще той, хто постить, хто відмовляє собі їжі хоч на одну добу в році. Такий піст і получені з ним роздумування направляють суспільність, бо звертають її увагу на те, щоби створити таку суспільність, у якій не було би визискуваних і визискуваних.

Оттакі і ріжні інші теми, звязані з політикою, моралю, вихованням і наукою, порушували жидівські рабіни підчас своїх свят. З них видно, що й Жиди модернізуються і добирають нових модерних засобів, щоби молодь зацікавити жидівством і придержати її при жидівськім народі.

ЩЕ ПРО СЕЛЯНСЬКІ РОЗРУХИ НА ПОЛІССЮ

Ще досі не знати всіх подробиць про криваві селянські заворушення в ліському повіті у Галичині, а що доперва думати про те, щоби зібрати точні відомости про криваві селянські заворушення у другій, найбіднійшій закутині української землі — на Поліссю.

Маючи ганебний досвід з „пацифікацією" Східної Галичини в 1930 р., Ляхи, подібно як при ліських подіях, також і при подіях на Поліссю доложили всіх зусиль, щоб світ або нічого не довідався про ті події, або дістав про них неправдиві відомости або дістав вістки дуже пізно. У тій цілі завели вони дуже стислу ізоляцію дотичних областей від решти українських земель, не допускаючи на певний протяг часу нікого „непокликаного" до тих областей і не випускаючи з них місцевих „неблагонадьожних" людей; далі загострили цензуру преси, щоб та не подала найменшої правдивої вістки про події, конфіскували й конфіскують листи з описами подій, а самі у польській пресі подають зовсім неправдиві відомости.

Сприяючою для Ляхів є ця обставина, що подібно, як у ліському повіті, маємо гористу і лісисту околицю, так і Полісся є землею, знаною з багон і неприступних лісів, отже комунікація зі світом є дуже утруднена. Далі те, що населення має там дуже нечисленний відсоток інтелігенції та не має звязків зі світом, а вкінці те, що учасники подій, які одинокі можуть подати вичерпуючі відомости, є заміщані у вир боротьби, а потім, коли не попадуть в руки ляцьких катів, то мусять укриватися перед їх переслідуванням.

Усе це використовують Ляхи, мовляв, „нічого не сталося", або „ходить про напад бандитської шайки" або, мовляв, „це звичайна большевицька вантура". На поширювання останньої версії впливають самі большевики, які є знані з того, що примазуються до несвоїх акцій, коли можуть щось на тім виграти, а доказом служить примазування большевиків до останніх подій у ліському повіті, хоч також стверджено, що вони з тими подіями не мали зовсім нічого спільного.

Ось чому і маємо такі повідомлення польської преси про події на Поліссі, як от у „Земі Волиньскей": „Хтось має доступ до душі цього населення, а цим таємничим „осібняком" є емісар комуни; післанець цей натрапляє на податний ґрунт, накидається на опікуна цієї людности й часто вкладає їй зброю в руки". Або от таке повідомлення урядової польської телеграфічної агенції: „Місцеві революційні (виротове) елементи намагалися діяльність бандитського елементу перебрати під свою керму й надати їй масовий характер". Або таке „вияснення" міністерства заграничних справ для заступників чужинної преси: „Відомости за кордоном є перебільшені. Не має місця ніяке повстання з регулярними боями. Зовсім не уживано при цій акції війська. Лише банда в силі коло 50 людей виконала з початком серпня цілий ряд нападів і так зручно та уперто боронилася, що поліція сама не могла з нею дати собі ради. Тому ужито для знищення цієї банди з корпусу пограничної охорони 3 скадрони кавалерії і їм вдалося вкінці зліквідувати банду; 24 бандитів зловлено, інших здебільш застрілено, а лише немногі укриваються в поліських лісах".

Про неправдивість повищого освітлення подій свідчить хочби факт оголошення в заграничних часописах (на підставі відомостей, доставлених з поліських областей) точної скількости, а навіть чисел полків і родів зброї, ужитих Поляками у боротьбі з повстанцями.

І так Поляки ужили: 1) понад 1,500 поліцаїв з Волині, Люблина, Берестя, Новгородка та Варшави; 2) 4 скадрони кавалерії з Острова та Рівного; 3) 3 неповні полки піхоти, а це 50-тий з Ковна, 44-тий з Рівного та 24-тий з Луцька; 4) війська з корпусу пограничної охорони; 5) 4 панцирні авта; 6) 4 літаки, а крім того тенки.

Уже ця скількість польських сил вказує на розмір подій, отже на це, що не ходить тут про бандитську шайку. На розмір подій вказує далі ця обставина, що вони захопили, поріче Стоходу в районі Маневичі-Поворськ-Смоляри, отже Сарненщину і Ковельщину, далі Луччину (Медвезьку громаду) та Камінь-Каширський повіт. Донесення польської телеграфічної агенції, немов події мали місце лише в Камінь-Каширському повіті, є зовсім неправдиве. Про характер подій, а зокрема, що не ходило про 50 „бандитів", свідчить хочби такий факт, що повстанці видавали друковані відозви до населення, та що боролися збройно (малі й машинові кріси) та затяжно, бо на протязі кількох тижнів, занявши старі бетонові окопи на лінії Поворськ-Ковель-Сарни, Велике-Вершки - Антонівка-Томашгород. Що не ходило про „бандитську шайку", свідчить вкінці поведення ляцьких військ супроти сільського населення; воно пригадувало поведінку Мадярів у Східній Галичині зпочатку світової війни, коли то з рук мадярських Гунів повисли тисячі українського населення на шибеницях; вистарчить вказати, що лише в одній селі Поворську, Поляки повісили 17 серпня 12 українських селян. Ляхи не можучи побороти повстанських загонів, мстилися на селянах, які осталися в селах, вішаючи їх, нищачи їх маєток, а що більше, навіть палячи їх збіжа на полях. Не диво, що потім перед наступом Ляхів населення громадно втікало з сіл, не залишаючи там ні живої душі, та крилося по лісах або прилучувалося до повстанців.

Яка причина подій на Поліссю? — Вона тасама, яка спричинила недавні криваві події в Ліську: це всесторонній гнет українського населення Ляхами; не тільки, соціяльно-економічний гнет, але й національно-політичний. Треба знати, що Ляхи замкнули на Волині й Поліссю 465 українських шкіл, які вони застали при окупації тих земель і нині на Волині є всього 5 українських шкіл. Ляхи замкнули за останні 4 роки на Волині й Поліссі 6 повітових централь „Просвіти" враз із понад 500 філіями та читальнями. Вони навіть забралися до нищення релігії, замкнули сотки церков, з яких деякі висаджували динамітом у воздух! Ляхи на Волині й Поліссю забрали 76,818 гектарів землі, роздавши її польським військовим кольоністам, а 158.000 гектарів землі віддали польським цивільним осадникам. Ляхи замкнули сотки українських кооператив і всіми способами перешкаджають економічному розвиткови Волині й Полісся. Коли до того додати непомірні податки, безмежну самоволю польської адміністрації, штучно підпирану хруняйду з Певним на чолі, закладання польських костелів, підпирання русифікаторських церковних чинників і т. д. і це все у найбіднійшій частині українських земель, серед багон і лісів, де населення знищене війною і ще до нині в деяких околицях мешкає в землянках, — то не диво, що мусіла урватися терпеливість населення і воно поставилося до чинного спротиву гнобителям.

Як не страшні події на Поліссю, **подібно як недавно** в **Ліську, —** всеж вони світлі **тим, що цілому світови** дають **доказ, що мимо всіх** страхіть **ляцького режиму, мимо** тих **знущань, що Ляхи до нас** при**примінюють, мимо невиносимої пресії на поневолене,** без**боронне українське населення, ворогам не вдалося знищити духа опору навіть у найбільш темних і найбідніших закутинах української землі.** І не тільки не вдалося їм вбити бажання волі й самостійного життя, але невимовно це бажання підсилили. Бажання волі й дух опору між українським населенням росте з кожним днем і якраз він, і тільки він, є залізною запорукою, що не вдасться таки ніколи ворогам нас поневолити на віки ічні, що не поможуть їм у тому ні терор, ні насилля, ні звірства, ні поліція, ні військо, та що колиб нам навіть відібрали останню школу, знищили останню церкву, замкнули останню кооперативу, заборонили нам говорити по українськи, знищили наше майно, а тюрми заповнили по береги, то всеж день остаточної розплати прийде! **Коли вже навіть Лісько й Полісся** під**носить проти ворога** узброєну **руку й грімко кричить** до сві**та: „Ми хочемо України", — то день остаточної розплати недалеко, а остаточна** перемо**га за нами запевнена!**

З ОБЄДНАННЯ

Згідно з артикулом 18 статута „Обєднання Українських Організацій в Америці" і на підставі ухвали Екзекутиви з дня 29 вересня 1932 р. відбудеться **в Джерзи Сіті, Н. Дж. 83 Ґренд Стріт, дня 26 жовтня 1932 р.**

РІЧНЕ ЗАСІДАННЯ ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ ОБЄДНАННЯ

з таким порядком нарад:

1. Відкриття.
2. Звіти екзекутиви.
3. Звіт контролі.
4. Реферати:
   а) Чим жиє Рідний Край.
   б) Українська молодь в Америці.
   в) Економічна криза й українська іміґрація.
5. Внески і запити.

Наради зачнуться точно в годині 1-шій зполудня. Всі члени Виконавчого Комітету Обєднання повинні явитися на тім засіданню.

За „Обєднання Українських Організацій в Америці":

О. РЕВЮК, предс. **Л. МИШУГА, секр.**

— Гей, приятелю, ти куди так нагло? — питався один мешканець Москви другого.

— Іду кинутися в воду, — відповів другий. — Нема хліба, ні масла, ні молока! Життя не варта навіть спліснилого горіха!

— Чекай, аж скінчиться пятилітка, то тоді буде всього доволі!

— Коли ждатиму до того часу, не буде вже навіть води, щоби в неї скочити, — відповів тамтой і скочив у воду.

Володимир Левицький.

ОСТАННІЙ АКТ ТРАҐЕДІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГАЛИЦЬКОЇ АРМІЇ (УГА)

(З моїх споминів про 2 курінь, 8 бриґади, III корпусу, після його відвороту з Київа у вересні 1919 р.).

(2)

2. Х. Тут нині відпочиваємо. В день їздять наші лодками по великому, колись панському, ставі. Сьогодня приїхав сюди штаб команди Армійської Групи ґен. Кравса. Як подають звіти, денікінці наступали два рази від Уманя та їх відбила бриґада С. С. сама, понісши великі втрати. Оповідають місцеві, що літом переходив через Погребище отаман повстанців Зелений та деіщо потурбував Жидів за те, що кілька молодих Жидів, які були на службі в червоних, осталися в місті та стріляли до повстанців. Кажуть, що при переведені ревізії повстанці знайшли доволі захованої зброї. За червоного наїзду було Погребище осідком районового комісаря. Був це чужинець, мабуть Лотиш, як подають місцеві. Був доволі ревним та за короткий час пробував перевести в діло програму комуни. Деякі з них йому краще вдалися, а саме клич: „грабуй награблене!", бо місцева „босота" розібрала пречудну палату ґр. Ржевуського, вичистивши внутрішне її уладження та все рухоме майно фільварку. З його червоних реформ скористали кілька невдоволених пар подругів у старшому віці та одержали від комісаря „розводи по 60 рублів". Як пізніше показалося, тут входили в гру матеріяльні обставини та бажання заміни жінок молодими. Новозведені покладали малу вагу на важність червоного подружа, боячися, щоби колись поле не вернулося до попередньої жінки, і конечно хотіли церковної апробати. Комісар нарозумлював їх своїми арґументами, та це мало помогло. Рад-не-рад мусів покликати місцевого православного священика та заставив його дати новозведеним церковне вінчання. Село Погребище причепилося, як це звичайно на Украіні буває, до містечка; однак само село дуже бідне й опущене. Причиною цього є виріб селянами самогонки на велику скалю зі збіжа і картоплі, якою розпиваються до нестями. Це має у собі відемні наслідки: часті бійки до крови (вчора порізали одного), неморальне життя та крайна матеріяльна нужда. Це останнє видно особливо по внутрішнім уладжени хат, що крайно занедбані та брудні.

3. Х. Пополудні покидаємо містечко Погребище і попри села Василівку і Плисків, в якому над рікою на узбічу є велика цукрівня, приходимо до села Андрусова. 1. курінь нашої бриґади зробив тут побір 60 місцевих хлопців. Це велике село. Ціле в густих овочевих садах. Має воно гарний вид серед густих овочевих дерев. Буйно родючі сливові сади дають населенню значний дохід. Хоч яка пізна осінь, бож початок жовтня, по садах є ще доволі овочів, яких нам не жаліють місцеві, симпатично до нас настроені селяни. Зі сливок виробляють вони овочеві наливки, що ними доволі нас напивають, а також дали на дорогу до пляшок.

4. Х. Раненько їдемо через село Кожанку, в якому обідаємо, до села Медівки, липовецького повіту, де задержуємося кілька днів. Околиці цих сіл зовнішним видом нічим не замітні. Осінь вже в повному ході, тож на полях пустка; тільки де-не-де ще заважають соняшники. Народ назагал добрий та до нас привітний, хоч не надто заможний. Свідомість по деяких селах більша, однак загал мало визнається в освітних справах. Краще представляються околиці Погребища, що має свою ґімназію. До неї ходять також селянські діти. Самі селяни бачать зміну на краще, мовляв, досі тільки „благородні" могли бути учнями ґімназії, а селян будьто не допускали, будьто не ставало їх на дорогу науку. В цих околицях задержалися давні гарні весільні звичаї-хороводи. Ми саме трапили на пору весіль, що зачалися в Медівці. Весільні обряди тут давні, традиційні, заховалися ще вповні, не вважаючи на воєнну хуртовину та її наслідки. Весілля відбувається пять днів; у бідніших бідніше, у богатих гучне та богате. Мені вдалося зібрати докладний опис цілого весільного обряду.

5. Х. В місцевій церкві повнісенько народу, бо сьогодня неділя та вінчання після богослуження. Відбуваються вони спільно в неділю або свята. Наші стрільці численно приявні в церкві, бо господарі запрохали їх на те свято.

6. Х. Через село переходила піхотна частина: 12. придніпрянська дивізія полк. Багнюка. Я стрінув знакомого хор. Дозірського. Частина чисельно слабенька; зате за нею тягнеться ціла валка обозів постачання. Це звичайне явище в придніпрянських частинах, що заєдно мріють про формування, але звичайно й на тому кінчиться. Цілий день вправляємо на громадській толоці: полева служба і розстрільна.

7. Х. Знов цілий день на вправах. Командант куріня, сотн. Станимір, студ. Експорт. Академії у Відні, командує цілим курінем. Вислід доволі добрий і курінь одержав признання взірцевого. Сотник радіє й треба признати, що він докладає зусилля в праці над вишколом та боєздатністю частини. Богацько помагає йому адютант чет. Собечко, енерґійний, розважний та вправний адміністратор.

8. Х. Раненько виходимо на денікінський фронт; наша бриґада призначена в запас III. корпуса. Минаємо села Малу Растівку і Мервин; в останньому є розбитий великий фільварок. На двірськім полі за селом знаходиться стовп з польським написом, датованим 1733 р. Біля нього дуб, тепер великий, засаджений колись дідичем цього села. Коло хреста на полі збирається ціла наша бриґада: батерія й піхота, а бриґадна кіннота звідсіля їде напереді вже як передня сторожа бриґади. Минаємо стацію Оратів, на якій стоять тепер поїзди 5. галицького етапу. Стрінув знакомих сотн. Мороза та хор. Лаптюка. Оповідали про свою скитальщину та циганське життя по ваґонах. Денікінці стали активними на фронті, тому транспорти мусять бути заєдно на поготівлі. Біля стації є кілька хат, колись жидівської власности. Тепер стоять пусткою, бо жидова втікла до містечка, боячися нападів. До революції Жиди провадили дрібну торговлю мішаними товарами. Їм добре жилося, бо був постійний залізничий рух, а до міста Оратова від стації далеко. Після короткого відпочинку біля стації Оратова минаємо село Кожанку, на полях якої видніють могили-кургани, село Кошланів і приходимо до села Кантоліна, де заночовуємо.

9. Х. Кантоліно — це велике і богате село. Його населення ворожо настроєне до нашої републиканської влади та армії. Це тип людей богатіїв, що хочуть повороту царського режіму. З неутаєною радістю надіються швидкого приходу денікінців, радіючи тим, що ближче чути гарматні відгуки. Це перше село, яке на нашому похідному шляху виразно заявилося за поворот старого режіму. Причиною цього явища це заможність селян та страх при сучасній владі втратити свою землю. Годі переконати хазяїна, в якого кватирую, що українська влада не відбирає селянам землі, бо він покликується на політику Центральної Влади в Київі, яка за головування Винниченка внесла проект повної соціялізації України. Господарі оповідають, що в початках були прихильно поставилися до Української держави, однак, побачивши нелад та безпорядок в центрі, втратили надію на додатне поладнання земельного питання. Воно у них життєве, бо це їхнє прадідне майно, до якого заперечують право „голодранцям" села, які знівечили свою батьківщину, а тепер утворили земельний комітет та жадають рівного поділу всіх ґрунтів. За ґетьманату були симпатії населення по боці Української Держави супроти другої розвязки земельного питання. Назал селяни роблять враження сільських дуків, рід сільської шляхти; ростом високі, пристійні, тому богацько їх служило в московській царській ґвардії. Самі широких поглядів та булиб гарними громадянами Української Держави. Обставина, що українська національна свідомість серед селян мала, стала причиною звороту їхніх симпатій до денікінців, від яких — з оповідань та вісток, що сюди доходять — сподіваються признання ненарушення земельної власности. Їхні останні слова зі страху перед втратою землі: „Ми з кимнебудь, хоч би з чортом, хто тільки признає наше прадідне землеволодіння, без якихнебудь уймань та обмежень". Супроти такого настрою 8 молодих хлопців перебралися нічю через фронт як добровольці на службу денікінських військ. Рідке явище, бо звичайно погляди молоді по інших селах ріжняться від думок родичів. Молодь по інших селах настроєна більше наліво, хоч і не по большевицьки. Сьогодня заарештовано трох місцевих хлопців, які прилюдно обидили Українську Армію, мовляв — це грабіжники. При складанню зізнань у бриґаді боронилися поступками деяких повстанських відділів, яких поведення у відношенню до мирного населення дає багацько до бажання. Супроти такого настрою селян мусимо на виходах сільських вулиць ставити сильні варти для забезпеки нашої частини. Можна надіятися нічного набігу якогось узброєного відділу з місцевих, що мають у себе дома подостатком зброї. Поведення наших частин мимо такого настрою села до його жителів без закидів.

(Далі буде).

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЗА КОНВЕНЦІЮ В ДІТРОЙТІ.

Громадянин С. Куропась підніс гадку, щоби перенести наступну Конвенцію У. Н. Союза з Дітройту до Шикаґа, бо там буде в той час відкриття Світової Вистави, в якій і Українці возьмуть участь нарівні з державними народами. Думаю, що сама гадка важна, добра й бажана, але неможлива до виконання. Конвенція має відбутися в половині травня, а відкриття вистави наступить у червні. Щоби змінити місце і час, треба би перевести референдум. Це одно. А друге, чи делеґати на Конвенцію будуть дійсно користати з Світової Вистави? Думаю, що ні, бо будуть заняті справами У. Н. Союза, а не виставою.

Зі знижки на залізницю годі нам користати, бо ми не їдемо на Виставу, а на Конвенцію. А така орґанізація як У. Н. Союз і такі люди як Союзовці не будуть пускатися на ріжні підступи, бо ми звикли поступати чесно, а чесність завжди стояла в нас вище каси чи нашої кишені. Але добре би було, щоб Екзекутива почробила заходи в залізничних компаніях, чи не можна виробити знижок для делеґатів, які їхатимуть на Конвенцію. Але це інша справа.

Я бажаю, щоб Українська Вистава в Шикаґо випала як найкраще, а Конвенція У. Н. Союза хай відбудеться там, де назначена.

Пилип Гарасимів,
з 8 від. У. Н. Союза
в Йонкерс, Н. Й.

—o—

ХАЙ ЗІЛЛЄТЬСЯ УКРАЇНСЬКА ВИСТАВА З КОНВЕНЦІЄЮ У. Н. СОЮЗА.

Як бувший делеґат на останню Конвенцію У. Н. Союза, довголітний Союзовець і український робітник, можу заявити, що я радуюся, що виростають нові інтеліґентні сили які розбудовують наше народне життя і беруться до такої гарної і великої справи, якою є наша участь у Світовій Виставі. Я вірю, що Українська Вистава вдасться та що це буде велике культурне діло. І це дуже гарна думка, яку підніс гром. Куропась, Союзовець і секретар Виставого Комітету коли пропонує перенести конвенцію У. Н. Союза до Шикаґа. На мою думку, там саме є місце для Конвенції найстаршої й найбагатшої української інституції в Америці. Коли Конвенція У. Н. Союза відбудеться в Шикаґо, себто в часі, коли там зідуться визначні Американці й визначні чужинці з цілого світа, а крім того делеґати з краю, то це буде велика пропаґанда, бо американські ґазети в Шикаґо будуть у той час подавати новинки про те, що в Шикаґо радять делеґати У. Н. Союза, орґанізації, що істнує вже тут 40 літ. Хай почують про це наші вороги і хай приятелі ворогів знають, як зростає українська сила в Америці. А У. Н. Союз буде представляти орґанізаційну силу нашої іміґрації, бо про нашу культуру буде говорити вистава.

А дотого чи не дорбе буде побачити делеґатам У. Н. Союза першу українську виставу в Америці й потім поділитися враження зі своїми членами по місцях і ширшим громадянством?

Тільки одна заввага: на наступній Конвенції не сміє бути того, що було на останній Конвенції. Конвенція мусить бути виразом нашої культурної зрілости й орґанізаційного змислу. Якщо вона на таку заповідається, то треба з цілого серця побажати, щоби вона зіллялася з Українською Виставою в Шикаґо й щоби вони обидві себе доповняли, маючи на оці пошану до українського імени й загальне добро.

Володимир Рекрут,
з 177 від. У. Н. Союза,
Провіденс, Р. Ай.

—o—

СПРОБА ЗАВЕДЕННЯ НОВОЇ ПАНЩИНИ.

Ми багато начиталися, як у часописах так і в листах, про кріваві події у ліському повіті. Ляхи штукою підходили до наших братів на Лемківщині, щоби запровадити нову панщину, котру Польща назвала „свенто праци". Коли у Злучених Державах Америки маємо свято праці, тоді усі робітники відпочивають. Але у Польщі в „свенто праци" мали йти дороги направляти. Ляхи думали, що людей обдурять і люди згодяться добровільно робити задармо. Якби так люди були згодилися добровільно йти робити один рік, то за кілька років Ляхи булиб призначили два, три дні й більше днів у році як „свента праци" і булиб гонили людей до роботи як за панщизняних часів. Тепер кажуть направляти панські дороги, що побудовані для вигоди польських дідичів і їх фільварків, а потім вимагали би ще даремно робити і на панських ланах. Але наші брати не дурні, й казали Ляхам, що направу доріг оплачують при податках, а панщини нема. Бо ще в 1848 р. її знесено, а на памятку знесення поставлено хрест, котрий означає, що як мертвий не може встати з гробу, так і панщина вже другий раз не може повстати. Ляхи старалися в кількох місцях ті хрести розкопувати, але люди не допустили до цього. Спротив коштував життя трох невинних людей, які згинули на ляцькій шибениці, крім соток арештованих, а точного числа вбитих і ранених поліцією ще й досі не знати, бо польська преса й уряд це закривають, щоби світ не довідався про розміри цього бунту. Ляцькі вмундуровані бандити стріляли в утікаючих селян і побитих закопували в лісах, щоби ніхто не знав, що з ними сталося. І по сьогоднішний день ніхто не знає, скільки є вбитих, (бо Ляхи пустили блахмана, що багато бунтівників повтікали до Чехословаччини. А вони повтікали, але на другий світ, бо Ляхи присипали їм очі сирою землею. Але прийде відповідний час, коли український нарід відплатить їм стопроцентово та прожене дич з української землі.

Я. Ощипок,
Клівленд, О.

Канарчуки уладжують у себе забаву. Запросили музику. Молодий Канарчук чваниться:

— Бачите, мамо, його скрипка має вже двіста літ! То Страдіварієва!

Мати: Е, то нічого, може й ніхто з гостей і не запримітить, що вона така стара!

—o—

— Не розумію, чому ти кажеш, що Юрко заслужився дуже для людсдва?

— Таж він покинув медицину.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

за вересень 1932 року.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1.	349.37
2.	183.74
3.	76.59
4.	74.78
5.	106.35
6.	28.50
7.	192.40
8.	166.78
9.	135.74
10.	147.69
12.	104.18
13.	41.83
14.	79.63
15.	22.67
16.	38.40
18.	110.42
19.	9.17
20.	131.36
21.	66.00
22.	78.89
23.	34.80
24.	94.83
25.	39.13
26.	28.25
27.	46.56
28.	121.82
29.	138.78
30.	68.23
31.	123.79
32.	25.05
33.	72.62
34.	82.76
35.	20.28
36.	83.72
37.	80.55
38.	203.04
39.	114.64
40.	25.03
41.	19.50
42.	117.23
43.	44.59
44.	125.13
45.	172.72
46.	29.08
47.	35.01
48.	42.69
49.	15.86
51.	34.85
52.	37.02
53.	54.68
54.	17.69
55.	41.52
56.	111.14
57.	103.94
58.	95.07
59.	122.99
60.	22.39
61.	35.78
62.	74.40
63.	191.47
64.	62.89
65.	237.64
66.	93.49
67.	125.45
68.	26.96
69.	71.73
70.	217.62
72.	45.56
73.	81.23
74.	46.08
75.	74.47
76.	235.23
77.	52.77
78.	121.33
79.	3.22
80.	40.16
81.	117.70
82.	56.61
83.	83.46
84.	26.65
85.	83.10
86.	180.02
87.	96.84
89.	11.63
90.	197.72
91.	238.94
92.	11.16
93.	44.60
94.	166.93
95.	42.19
96.	168.67
97.	67.55
98.	116.88
99.	134.58
100.	70.19
101.	50.48
102.	334.53
103.	85.98
104.	191.39
105.	149.91
106.	187.52
107.	33.62
108.	82.05
109.	95.02
110.	18.29
111.	40.36
112.	188.25
113.	41.75
114.	49.68
116.	58.26
117.	67.06
118.	61.41
119.	25.85
120.	124.07
121.	75.01
122.	45.72
123.	135.12
124.	83.22
125.	19.55
126.	73.37
127.	101.79
128.	54.47
129.	28.86
130.	194.63
131.	16.28
132.	119.35
133.	154.66
134.	71.53
135.	66.19
136.	133.78
137.	155.33
138.	43.09
139.	66.93
140.	73.00
142.	105.81
143.	40.95
144.	27.21
145.	44.10
146.	88.83
147.	350.84

Відділ	Заплатив
148.	15.34
149.	36.17
150.	19.21
151.	96.64
152.	58.70
153.	27.69
154.	44.14
155.	316.32
156.	107.75
157.	19.19
159.	50.08
160.	61.75
161.	122.67
162.	39.24
163.	86.52
164.	65.90
165.	102.87
167.	49.13
168.	143.55
169.	43.41
170.	155.83
171.	36.84
172.	24.14
173.	26.23
174.	17.86
175.	104.91
177.	57.63
178.	55.80
179.	154.26
181.	125.58
182.	112.63
183.	86.75
184.	7.33
185.	82.52
187.	37.40
188.	34.74
189.	20.46
190.	26.46
191.	77.02
192.	82.98
193.	121.79
194.	16.90
195.	36.46
196.	35.91
197.	32.77
198.	58.18
199.	7.30
200.	66.22
201.	46.59
202.	38.91
203	79.31
204.	114.64
205.	15.59
206.	336.05
207.	63.56
208.	35.56
209.	86.29
210.	37.97
211.	117.31
212.	33.81
213.	237.81
214.	49.77
215.	30.56
216.	40.16
217.	265.70
218.	203.05
219.	51.46
220.	123.15
221.	339.92
222.	5.17
223.	177.83
225.	63.82
226.	12.97
227.	79.36
228.	51.48
229.	157.98
230.	198.06
231.	43.93
232.	54.07
233.	41.50
234.	124.26
235.	84.20
236.	111.69
237.	159.91
238.	59.04
239.	182.87
240.	6.45
241.	73.54
242.	108.37
243.	80.35
244.	20.97
245.	135.00
246.	73.52
247.	203.19
248.	44.05
249.	35.39
250.	17.40
251.	124.56
252.	51.37
253.	63.91
254.	81.95
255.	69.34
256.	33.48
257.	46.07
259.	142.43
260.	26.32
262.	38.12
263.	57.15
265.	23.74
266.	78.77
267.	51.89
268.	57.29
269.	29.42
270.	123.55
271.	46.22
273.	117.32
274.	119.92
275.	82.90
276.	355.04
277.	85.14
278.	41.36
279.	12.18
280.	112.83
281.	23.42
282.	149.81
283.	89.03
284.	37.85
285.	18.08
286.	66.67
287.	9.10
288.	165.06
289.	24.63
290.	48.79
291.	20.01
292.	284.88
293.	32.32
294.	35.12
295.	167.78
296.	198.34
297.	15.34

Відділ	Заплатив
298.	47.39
299.	57.90
300.	193.27
301.	97.19
303.	56.19
304.	44.04
305.	60.06
306.	29.36
307.	32.16
308.	80.22
309.	34.11
310.	42.26
311.	16.54
312.	39.15
314.	9.43
315.	15.36
316.	199.30
317.	74.40
318.	105.14
319.	43.47
320.	78.61
321.	82.44
322.	34.61
323.	45.70
324.	104.81
325.	66.09
326	151.13
327.	32.66
328.	19.97
329.	16.91
330.	60.29
331.	41.22
332.	52.63
333.	100.34
334.	162.83
335.	42.53
336.	154.94
337.	15.50
338.	181.54
339.	64.45
340.	17.09
341.	91.32
342.	183.38
343.	6.48
344.	43.38

Відділ	Заплатив
345.	107.99
347.	59.50
349.	73.05
350.	78.20
351.	32.44
352.	67.14
353.	18.55
354.	21.93
355.	48.47
356.	21.40
357.	31.29
358.	61.71
359	25.14
360.	26.40
361.	340.84
362.	28.16
363.	80.52
364.	229.73
365.	104.39
366.	9.90
367.	213.75
368.	12.04
369.	149.18
370.	185.67
371.	108.73
372.	25.13
373.	26.75
374.	22.02
375.	49.79
376.	20.95
377.	34.06
378.	19.32
379.	40.49
381.	28.94
382.	33.07
383.	80.90
384.	83.35
385.	168.33
386.	19.34
388.	145.66
390.	15.56
392.	16.08
396.	71.74
400.	49.05
401.	22.34

З місячних вкладок старих родів обезп. $30,457.46

Відділ	Заплатив
2.	6.05
3.	2.90
5.	7.46
7.	3.42
8.	3.06
13.	4.55
14.	14.83
16.	4.89
23.	1.34
25.	23.06
26.	5.67
28.	1.24
29.	11.46
31.	5.85
34.	5.90
37.	6.87
38.	5.87
42.	11.38
44.	10.84
45.	1.85
53.	2.15
56.	9.25
57.	5.87
58.	4.17
59.	6.39
62.	2.50
63.	5.50
64.	5.13
65.	40.38
67.	2.68
69.	4.33
70.	9.56
73.	1.69
74.	1.88
75.	1.66
76.	7.93
79.	12.12
83.	9.53
84.	2.41
85.	10.41
87.	21.40
90.	73
91.	13.11
94.	30.81
96.	2.33
97.	29.69
100.	11.70
102.	27.73
104.	1.26
105.	1.66
106.	7.13
112.	8.36
113.	2.15
117.	5.81
122.	9.00
123.	1.31
127.	6.57
130.	18.96
133.	14.74
137.	13.31
140.	3.34
142.	2.71
143.	12.03
144.	19.54
145.	4.15
146.	2.61
147.	28.67
148.	1.69
151.	9.69
152.	1.45
155.	4.15
156.	73
157.	2.37
160.	50.19
161.	95
162.	1.31
163.	13.36
167.	9.25
168.	2.37
172.	1.40
173.	1.73
174.	4.15
175.	98
177.	52.86
179.	7.83
181.	2.68
183.	7.25
185.	5.27
191.	2.16
195.	6.59
196.	4.93
204.	21.75

Відділ	Заплатив
206.	10.48
207.	3.45
211.	3.24
212.	4.04
213.	41.97
217.	49.07
218.	8.10
219.	1.82
221.	19.42
223.	5.24
229.	5.36
232.	73
234.	7.16
237.	6.48
239.	69.48
242.	18.62
243.	4.76
245.	7.66
246.	2.58
247.	22.96
248.	2.08
253.	5.78
255.	2.41
259.	2.56
262.	1.31
266.	14.11
267.	13.99
270.	12.15
271.	6.47
276.	15.58
277.	12.66
281.	15.48
284.	8.41
286.	5.48
292.	20.97
293.	3.26
295.	12.55
299.	1.52
300.	14.09
301.	18.58
305.	1.31
308.	6.20
309.	7.26
312.	1.02
316.	1.03
318.	3.08
320.	79
321.	1.28
322.	3.04
323.	4.19
324.	2.19
325.	4.15
326.	2.48
327.	2.05
328.	9.69
330.	3.84
331.	1.36
333.	4.06
334.	4.93
335.	1.73
336.	11.30
337.	1.16
338.	6.54
342.	2.16
344.	2.62
345.	4.15
347.	15.26
349.	2.81
350.	1.70
351.	2.16
357.	12.59
359.	2.96
361.	97.02
363.	5.99
364.	1.31
365.	1.72
366.	2.21
367.	13.03
369.	7.54
371.	10.82
373.	1.36
374.	1.71
375.	7.09
377.	1.93
378.	2.51
379.	5.45
382.	4.53
385.	21.40
388.	6.45
390.	1.70
400.	1.69

З місячних вкладок нових родів обезп.	$1,611.52
Разом від членів	$32,068.98
Процент від морґечів	5,760.05
Процент від бондів	295.00
Сплати бондів	9,570.00
Заробок на бондах	430.00
Сплати морґечів	2,012.77
Рент від апартаменту	795.15
в. 29. Марія Сторошко зворот стипендії	500.00

Сирітські части по бл. п.:

в.	8 Квецін Антін	800.00
в.	38 Питель Іван	166.68
в.	146 Ферлей Анастасія	250.00
в.	267 Олещук Гнат	425.00
в.	388 Юліян Заремба	1,000.00
	Разом	$54,073.63

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

в.	8 Квецін Антін	1,000.00
в.	29 Радко Теодор	1,000.00
в.	38 Питель Іван	1,000.00
в.	104 Шут Йосиф	1,000.00
в.	105 Бішко Олена	1,000.00
в.	124 Романів Іван	1,000.00
в.	146. Фарлей Анастасія	500.00
в.	151 Король Василь	1,000.00
в.	161 Качор Елля	750.00
в.	206 Ґурбель Стефан	1,000.00
в.	259 Яцела Йосифина	500.00
в.	267 Олещук Гнат	1,000.00
в.	281 Гамкала Григо.	1,000.00
в.	295 Яворська Таця	500.00
в.	310 Шимко Паська	500.00
в.	320 Копеляк Марія	1,000.00
в.	388 Камінський Стах	1,000.00
в.	388 Заремба Юліян	2,000.00

Виплати з фонду запомогового:

в.	2 Русиняк Стефан	50.00
в.	4 Павчак Іван	25.00
в.	7 Когут Іван	50.00
в.	18 Сиротяк Прокіп	50.00
в.	20 Миськів Софія	25.00
в.	22 Юревич Марія	25.00
в.	29 Каплун Іван	50.00
в.	39 Кондрасевич Ева	50.00
в.	45 Совірка Петро	75.00
в.	53 Бах Лев	50.00
в.	53 Климко Стефан	50.00
в.	54 Гусар Іван	50.00
в.	65 Заканич Михайло	75.00
в.	67 Мельник Михайло	50.00
в.	90 Пухир Іван	50.00
в.	90 Лопух Іван	50.00
в.	90 Вольчанський Захар	50.00
в.	102 Гасичак Марія	25.00
в.	102 Болешта Петро	50.00
в.	114 Волошин Марія	50.00
в.	120 Вавро Пилип	50.00
в.	146 Бабій Іван	50.00
в.	146 Мачерняк Семен	50.00
в.	155 Яричевський Вас.	50.00
в.	163 Шеґда Іван	50.00
в.	164 Калинич Микола	50.00
в.	212 Бурка Анастасія	50.00
в.	212 Фрей Матрона	25.00
в.	221 Дяк Григорій	50.00
в.	226 Салапата Тимко	50.00
в.	239 Паращак Текля	25.00
в.	239 Горбатий Михайло	100.00
в.	241 Бариляк Войтко	50.00
в.	247 Ґурний Микола	50.00
в.	250 Баштура Волод.	50.00
в.	252 Бойчук Кіндрат	50.00
в.	253 Щурко Анастасія	50.00
в.	276 Коруна Іван	50.00
в.	280 Ягело Йосиф	50.00
в.	284 Петришин Анна	25.00
в.	309 Демчишин Мих.	50.00
в.	338 Звірик Анна	50.00
в.	345 Гайва Ева	75.00
в.	385 Хас Анна	25.00
в.	401 Ламакін Микола	50.00

Виплати з фонду сирітського по бл. п.:

в.	1 Масцюх Гнат	750.00
в.	12 Чеплій Михайло	500.00
в.	63 Туйркот Теодор	240.00
в.	91 Шедні Микола	191.56
в.	168 Космина Катерина	99.20
в.	175 Ярошек Олекса	70.26
в.	384 Козар Іван	130.00

Позички на нові роди обезпечення:

в.	75 Процанин Мих.	10.00
в.	357 Возьний Стефан	150.00

Грошеві звороти нових родів обезпечення:

в.	292 Рибак Михайло	53.73

Виплати з фонду адміністраційного:

Свобода за орган	3,589.20
Платня голов. уряду	590.00
Друкарня за книгу вини й інші праці	1,573.20
Л. Дж. Вулф за праці	3,000.00
Кошта засідань гол. уряду, збори відділів, винайм саль і т. п.	795.94
Асекурація від огню	67.20
Оголошення на куртині	50.00
Гол. лікар за квартал	37.50
Видатки канцелярійні	47.82

Інвестиції готівки:

В морґечах	68,500.00
Разом	$99,370.66

ЗІСТАВЛЕННЯ:

Готівка з кінцем міс. серпня остала	$375,555.52
Прихід за вересень	54,073.63
Разом	$429,629.15
Розхід за вересень	99,370.66
Готівка з кінцем міс. вересня остає	$330,258.49

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$ 330,258.49
Морґечі	1,773,704.97
Бонди	631,773.00
Реальність	148,991.20
Позички	1,420.00
Разом	$2,886,147.66

Стан довжний:

Фонд посмертний	$2,168,216.76
„ резервовий	395,679.49
„ запомоговий	59,012.39
„ адміністрац	14,541.55
„ конвенційний	34,977.35
„ народний	4,343.19
„ сирітський	209,376.93
Разом	$2,886,147.66

Мик. Мурашко, гол. предс.
В. Левчик, гол. касієр.
Р. Слободян, г. фін. секр.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ
за вересень 1932 року.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1.	28.35
2.	17.45
3.	8.35
4.	2.25
5.	6.53
6.	1.35
7.	23.40
8.	17.78
9.	26.25
10.	2.70
12.	2.25
13.	7.45
14.	1.80
15.	2.50
16.	9.25
18.	10.35
20.	8.10
21.	9.45
22.	15.08
23.	2.48
24.	14.40
25.	2.95
26.	4.05
27.	2.50
28.	19.40
29.	19.35
30.	8.10
31.	13.75
33.	4.50
34.	14.62
35.	2.05
36.	2.95
38.	13.75
39.	11.02
40.	7.20
41.	90
42.	12.15
43.	2.70
44.	14.63
45.	13.95
46.	1.13
47.	1.15
48.	7.20
51.	1.13
52.	90
53.	4.50
54.	3.85
55.	6.55
56.	20.25
57.	11.75
58.	12.60
59.	13.05
60.	2.93
61.	2.70
62.	12.45
63.	16.20
64.	8.35
65.	29.05
66.	90
67.	13.27
68.	2.03
69.	3.38
70.	14.18
72.	8.35
73.	7.43
74.	1.60
75.	8.55
76.	25.20
77.	6.52
78.	4.50
80.	5.20
81.	7.00
82.	8.35
83.	14.40
85.	11.70
86.	9.25
87.	16.88
89.	3.60
90.	23.90
91.	31.50
92.	90
93.	3.60
94.	19.35
95.	9.50
96.	18.00
97.	19.89
98.	3.90
99.	23.65
100.	4.30
102.	36.45
103.	6.97
104.	15.30
105.	13.75
106.	5.85
107.	1.40
108.	8.55
109.	9.23
112.	12.75
113.	2.25
114.	7.00
116.	7.20
117.	2.03
118.	2.05
120.	16.65
121.	11.25
122.	25
123.	10.60
124.	15.55
126.	1.58
127.	12.60
128.	6.98
129.	2.05
130.	12.38
131.	25
132.	14.00
133.	5.40
135.	6.55
136.	18.90
137.	18.45
139.	3.15
140.	14.00
142.	18.70

Відділ	Заплатив
143.	4.05
144.	3.60
145.	4.05
146.	9.70
147.	48.15
148.	3.80
149.	3.83
150.	11.50
151.	11.95
152.	4.75
155.	41.65
156.	15.75
157.	45
159.	8.33
160.	9.15
161.	13.10
162.	1.80
163.	6.98
164.	8.55
165.	2.95
167.	5.4[illegible]
168.	20.95
169.	2.05
170.	22.05
171.	25
172.	1.80
173.	5.40
174.	3.85
175.	9.00
177.	7.20
178.	2.70
179.	21.60
181.	6.55
182.	7.00
183.	2.70
185.	14.40
187.	90
188.	4.50
189.	1.80
191.	7.43
192.	11.05
193.	5.85
196.	3.60
197.	90
198.	2.45
200.	9.68
201.	6.55
203.	5.40
204.	15.30
205.	5.25
206.	42.53
207.	11.25
208.	1.60
209.	6.10
210.	3.40
211.	10.75
212.	1.35
213.	24.75
214.	8.10
217.	27.22
218.	19.58
219.	4.50
220.	18.68
221.	24.03
223.	31.95
225.	7.25
226.	1.15
227.	6.55
228.	2.70
229.	17.10
230.	22.50
231.	9.50
232.	6.30
233.	68
234.	34.45
235.	5.18
237.	14.60
238.	5.85
239.	30.60
240.	4.50
241.	4.05
242.	14.40
243.	17.55
244.	1.63
245.	20.75
246.	9.00
247.	25.05
248.	4.75
250.	67
251.	10.60
252.	5.75
253.	9.45
254.	3.60
255.	7.65
256.	3.60
257.	3.15
259.	16.43
260.	90
262.	4.95
263.	7.88
265.	3.83
266.	7.88
267.	5.65
268.	7.05
269.	5.20
270.	17.35
271.	3.40
273.	12.85
274.	8.55
275.	7.65
276.	53.10
277.	5.40
280.	6.30
281.	3.83
283.	3.60
284.	1.35
285.	1.35
286.	4.30
288.	20.92
289.	5.20
290.	3.85
292.	31.27

Відділ	Заплатив
293.	1.80
294.	3.60
295.	22.95
296.	15.75
297.	3.20
298.	5.20
299.	4.50
300.	14.17
301.	10.15
303.	1.60
305.	5.18
306.	2.50
307.	2.55
308.	6.75
309.	2.95
310.	5.18
312.	6.75
314.	1.60
316.	19.80
317.	11.03
318.	8.55
319.	1.80
320.	7.70
321.	9.68
322.	1.65
323.	10.70
324.	11.25
326.	10.13
327.	7.15
328.	2.70
330.	5.40
331.	7.00
332.	8.33
333.	9.00
334.	12.83
335.	3.85
336.	17.55
337.	1.40
338.	17.10
339.	8.78
340.	2.65
341.	5.63

Відділ	Заплатив
342.	27.45
344.	4.28
345.	8.55
347.	6.15
349.	10.10
350.	2.03
351.	2.95
352.	7.20
354.	1.57
355.	4.05
356.	1.80
357.	4.05
358.	3.10
359.	5.65
360.	45
361.	32.20
362.	6.75
363.	14.63
364.	21.60
365.	10.55
366.	1.58
367.	17.10
369.	26.33
370.	11.05
371.	11.50
373.	2.95
374.	4.95
375.	3.38
377.	2.70
378.	1.80
379.	8.80
381.	3.15
383.	11.05
384.	17.10
385.	13.05
386.	3.75
388.	16.20
392.	1.80
396.	13.30
400.	10.60
401.	4.05

З місячних вкладок	$3,097.97
Процент від морґечів	858.00
Процент від бондів	112.50
Разом	$4,068.47

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

в. 276 Затхій Михайло	160.00

Виплати з фонду адміністраційного:

Платня помічних сил	188.00
Видатки канцелярійні	20.00
Разом	$368.00

ЗІСТАВЛЕННЯ:

Готівка з кінцем міс. серпня остала	$60,447.57
Прихід за вересень	4,068.47
Разом	$64,516.04
Розхід за вересень	368.00
Готівка з кінцем міс. вересня остає	$64,148.04

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$ 64,148.04
Морґечі	162,742.75
Бонди	77,780.00
Разом	$304,670.79

Стан довжний:

Фонд посмертний	$219,040.86
„ адміністрац.	85,629.93
Разом	$304,670.79

Мик. Мурашко, гол. предс.
В. Левчик, гол. касієр.
Р. Слободян, г. фін. секр.

З МОСКОВСЬКОГО ГУМОРУ.

—o—

Два приятелі стрічаються вперше від 1917. року.

— Як тобі жиється? — питається перший.

— Поминувши інше, скільки ти маєш тепер літ?

— Трицять.

— Трицять? А скільки ти мав, як вибухнула була революція?

— Я знаю, одначе тих літ після революції чейже годі зараховувати до життя!

—o—

Риков сидів у своїй канцелярії; як із сусідньої Сталінової кімнати почув, що хтось страшно ганьбить. Заглянув у кімнату й побачив Сталіна, що сварить сам на себе:

— Геть із тобою! — кричав Сталін.

— Чи ти збожеволів, що ганьбиш сам себе? — здивувався Риков.

— Ні, — відповідає Сталін — це є моя година самокритики.

—o—

Один різник-Жид і, самособою добрий патріот, у роковини Ленінової смерти вивісив державний прапор. На прапорі було виписано: „Ленін помер, одначе його діло жиє". Прапор саме до половини закривав вивіску над дверима, так, що можна було прочитати таке: „Ленін помер, одначе його діло жиє... під наглядом рабіна Когена".

РУХ ПО ВІДДІЛАХ У.Н.СОЮЗА.

БОФАЛО, Н. Й.

Десятьлітня річниця 299 відділу У. Н. Союза і свято в честь Франка.

В неділю, 9 жовтня ц. р., наше товариство ім. Івана Франка, від. 299 У. Н. Союза, відсвяткувало свою 10-літню річницю величавим концертом в честь Франка, нашого іменника і генія України. Більше як місяць перед цею датою наш уряд запросив і інші відділи в Бофало і околиці, щоб прибули на це свято, та вони офіціяльно не взяли участи. Свято відбулося при Українській Православній Церкві. Коли я з предсідателем нашого відділу п. П. Сторожуком віднісся з просьбою до новоприбувшого пароха гр. кат. церкви на так зв. „Онейда", щоби він проголосив у церкві про це свято, то він відмовився проголосити, кажучи: „Мене ваш відділ не обходить. Я маю своє діло і свою парохію та ніяких відділових свят не проголошую".

Всеж таки наша річниця удалась знаменито. Вже в годині 6 ввечір посходилися члени і гості до української православної церкви при Елк вулиці і поважно з святочним настроєм вислухали панахиди за упокій Франка, яку відправив о. С. Мусійчук.

По панахиді в церкві удалися всі на галю, де відбувся святочний концерт.

Підноситься куртина і перед присутними на сцені образ Франка, гарно прибраний в дубові вінки та вишивки і освічений лямпками. Кругом образу стоїть хор „Бандурист" з диріґентом о. С. Мусійчиком. Коротке, але влучне вступне слово виголошує предсідатель нашого відділу, п. Павло Сторожук, витаючи ювилейну громаду та пояснюючи вагу і ціль цього свята, а за цим відкриває свято хор гімном Укр. Народного Союза (Мусійчук-Гайворонський). По гимні хор співав ще пісні: „Чорна ріля ізорана", „Верховино" і „Та орав мужик край дороги". Кожду пісню приняли присутні гучними оплесками. Молодий наш бас Теодор Коваль відспівав „Ой, у лузі тай при березі". За цим школяр Вол. Макогон зі зрозумінням віддеклямував вірш Франка „Розвивайся, ти високий дубе", а слідуючою точкою було альтове сольо панни В. Глинської „Ой, у полі могила". Вона молоденька дівчина, але голос у неї дуже гарний і мельодійний, а спеціяльно до сумних пісень.

Уривок з Великих Роковин Франка: „Козак Невмирака" виразно і розумно віддеклямувала панна О. Коваль, яка також з панною Ірисею Мусійчук відспівала дует: „Та нема гірш нікому". Тепер виступила Рідна Школа укр. прав. церкви з піснями і деклямаціями. Це була одна з накраних точок. Сорок діточок, всі в українських народніх строях, деклямують і співають та до плачу зворушують присутних. Діти співали пісні: „Розвивайся, ти високий дубе", „Чом, чом", „Ой поїхав Ревуха", „Гей Січ іде" і ін. Всі деклямації були вірші Івана Франка.

Святочну промову виголосив о. С. Мусійчук. Бесідник говорив про життя і творчість Франка та його заслуги для нашого народу, получуючи тему з темою організації і розвою нашого Батька, Українського Народного Союза.

Хор мужеський відспівав гарно кілька пісень, як: „Гей у мене був коняка", „Гей на горі там женці жнуть" і ін., а за цим п. Сидорович прочитав реферат про заснування, розвій і працю відділу 299, вказуючи на те: скільки і коли і чим відділ причинився до помочи народним справам, де тільки міг.

Пані Мирослава Мусійчук відспівала сопранове сольо: „Хустиночко" — Шевченка-Лисенка, а як наддаток: „На вулиці невесело". Пані Мусійчук відспівали дует „Серед поля широкого". До всіх пісень акомпаніювала на пяні панна Ірися Мусійчук.

П. Іван Гут віддеклямував гарно вірш Франка „Каменярі".

На закінчення „Бандурист" відспівав пісні: „Почаївська Матір Божа", „Там за тихим за Дунаєм" і вязанку пісень: „Ой, летіла горлиця", „Ой, лопнув обруч" і „Стелися, барвінку". Кінцеве слово подяки виголосив п. П. Сторожук. Концертову програму закінчив хор гимнами: „Не пора" і „Ще не вмерла Україна".

Третьою точкою свята була спільна гостина. Всі засідають за стіл до вечері. Тостместром вечері вибрано п. Івана Дісика, свідомого члена Союза, який вивязався зі своєї задачі як слід. Забирали слово гості і члени Союза. На поклик о. Мусійчука зібрано 8 дол. на революційну акцію У.В.О. Зложили слідуючі: по 1 дол.: о. С. Мусійчук, П. Сторожук, С. Турецький, І. Дісик, І. Мельник; по 50 цнт.: пані Подоляк, Д. Колотило; по 25 цнт.: п. Левицький, пані Баліцька, пані Павловська, І. Наменанік, пані Дісик, Хромко; О. Коваль 30 ц., С. Коваль 35 ц. Решту зібрано дрібними датками.

Невеличка це сума, правда, але в таку депресію тяжко за більші жертви.

Так відсвяткували члени і прихильники десятьрічну річницю свого товариства ім. Ів. Франка в Бофало, і підбадьорили себе на дусі до дальшої невпинної праці для розвою Укр. Нар. Союза і для української справи, памятаючи на слова Франка:

„Пора, діти, пора поглядіти
Для власної хати,
Щоб ґаздою, не слугою,
Перед світом стати..."

Іван Сидорович,
секр. 299 від. У. Н. С.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Школа гуцульського мистецтва й Світова Вистава в Шикаго.

Якось так сталося, що в теперішню пору я перебуваю в Америці як єдиний зі знавців гуцульського деревляного мистецтва. Маючи за собою досвід з кількох вистав в Европі, хочу його тепер використати для вистави в Шикаго.

Українське громадянство мабуть знає з досвіду, що на виставах найбільшу увагу приковують не самі виставлені предмети, але якась акція. Отже, як ми побачимо майстра при праці, то ми радо постоімо коло нього, щоби приглянутися його роботі від початку до кінця. Тому також і наше гуцульське мистецтво більше прикує увагу видця, коли він побачить, як хтось виробляє нашу прегарну річ.

Щоби з такими демонстраціями поїхати на виставу в Шикаго, я хочу отворити в Ню Йорку, в домі під. ч. 35 Іст 2-га вул., на розі Другої Евені, там, де міститься школа Авраменка, **школу українського гуцульського мистецтва.** Ця школа буде мати на меті показати нашій громаді спосіб, як виробляються гуцульські предмети, а також і вивчити тутешніх українських молодих хлопців цієї штуки. Нехай українське мистецтво здобуває собі признання не лише в рідному краю, але також і тут, за океаном.

Така школа матиме подвійну ціль навчити учнів виробляти нові гуцульські предмети з дерева, а також бути готовими складати разом більші предмети, які виробляються в краю, а які будуть привезені до Америки. Чейже не за горами той час, що наші краєві вироби дістануться до Америки на продаж і тим принесуть нашим гуцульським артистам як уже не добробут, то хоч можність розвивати дальше гуцульське мистецтво. Коли так, то мусить бути хтось і по цей бік океану, що буде вміти поширити це мистецтво на американському ринку. От тому я власне беруся за заложення школи українського гуцульського мистецтва.

Коли прийде час, то мені треба буде перенести школу, а зглядно варстат, на виставу в Шикаґі і там представляти перед чужою та своєю публикою спосіб виробу поодиноких предметів. Я вважаю це за найбільше доцільний спосіб, щоб заінтересувати нашою штукою відвідувачів вистави.

Очевидно, я переконаний, що неодин з наших талановитих хлопців прийде до цієї школи на науку і в той спосіб школа осягне свою ширшу ціль. Не потребую додавати для пояснення, що талановитим учням отвирається дорога до великого діла в будуччині. Коли я перещеплю українське гуцульське мистецтво між український загал в Америці, то вважатиму ціль свого життя за сповнену. А щоби це осягнути, дуже прошу нашу суспільність про моральну допомогу в приєднуванні учнів.

Василь Якібюк.

—o—

ГЕМТРЕМК, МІШ.

Жіноцтво орґанізується.

Ще досі Українки з Гемтремк не можуть забути дня 6 серпня, коли то ми витали у своїй місцевости молоденьку віком, одиноку українську адвокатку в Америці, — панну Марію Бек з Пітсбурга. Отсей день залишив серед свідомих Українок незатерті сліди. В тім дні „Українська Хата" була заповнена жінками. Кожда ждала хвилі, коли почне говорити Шановна Гостя, яку представила громадянка Юлія Когут. Панна Марія подякувала за щирий привіт, а відтак пояснила ціль і потребу жіночої орґанізації. Вона сказала, що жінкам треба памятати, що вони становлять половину народу. Чим більше нарід має свідомих жінок, тим краще той нарід стоїть. А свідомости набувається вихованням, наукою й орґанізацією. Освіту треба завжди ставити на першім місці. Діти, котрі не знають про свій нарід, не знають його історії, не можуть бути щирими Українцями.

Будучність українського народу, говорила бесідниця залежить у значній мірі від Українки-матери. Гідність і моральність українського народу теж залежить від Українки-матери. Панна Бек взивала далі жінок, щоби зорґанізували в нашій місцевости відділ Союза Українок. На її заклик всі присутні жінки заявили свою згоду, щоби зорґанізувати в Гемтремку відділ Союза Українок. До товариства вписалося 26 члениць. Всі вони рішилися працювати в товаристві, щоби з їх праці була користь для нашого народу, як в Америці так і в рідним краю. За коротенький час наше товариство збільшилося до 46 члениць.

На першім зібранню ухвалено сходитися два рази на місяць. Місячна вкладка виносить тільки 10 центів, а хто не може платити, то й того не вимагається. Члениці зголилися одноголосно, щоби приступити до головної централі Союза Українок в Америці, бо тільки зєднавшися під одним проводом зможемо осягнути бажану ціль. Відділ Союза Українок в Гемтремк взиває українське жіноцтво ставати разом з нами в ряди Союза Українок і братися до громадської праці, бо тільки щирою і розумною працею піднесемо себе й наш нарід на вищий щабель.

Тому:

„Єднаймося, Сестри, разом,
Як нам воля мила;
А в єдности у нас буде,
Відвага — і сила".

Катерина Яремчук.

Короблевич оженився, а за пять місяців народився вже йому синок. Хтось із приятелів сказав йому, що будь-щобудь дитина прийшла таки трохи заскоро на світ.

На це Короблевич:

— За скоро? Ніколи в світі, то весілля відбулося запізно.

—o—

— Ти ґратулював мені з нагоди заручин, бо ти вичитав у ґазеті про заручини. Та це не я заручився, а якийсь інший, що також називається Василь Левицький.

— Ну, то тепер ґратулюю тобі ще щиріше!

—o—

Суддя: Чи ви замужні?
Жінка: Так, двічі.
Суддя: Скільки вам літ?
Жінка: Двацять сім.
Суддя: Чи також двічі?

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ТАРЗАН І ЗОЛОТИЙ ЛЕВ. (75)

Зручними руками Любіні розвязав узли, що звязували руки й ноги жінки. Як тільки вона почулася вільною, скочила до дверей. Любіні схопив зброю та поліз за нею.

—o—

Чорний не хотів дозволити на те, щоби йому втекла біла жінка, яка варта була для нього гроші. Він зловив її без труду. Тимчасом Усуля підложив у кількох місцях огонь під купи ріща, назбираного під частокіл. Огонь розгорівся ясно та поширився скоро.

За хвилю огонь тріщав і гудів. Скоро частокіл став ломатися, потім занялися хати. За хвилю ціле село було одно пекло. Чорні стовпилися коло одного вільного виходу. По обох боках стояли тут Вазири. Та не бачили вони своєї пані.

—o—

Наконець Усуля признав, що її там не було. Але, допитуючи одного чорного, він довідався, як Любіні піймав Джейн Клейтон, звязав її руки й ноги та замкнув у хаті. В очах Усулі малювався жах.

—o—